

2013.gada septembris

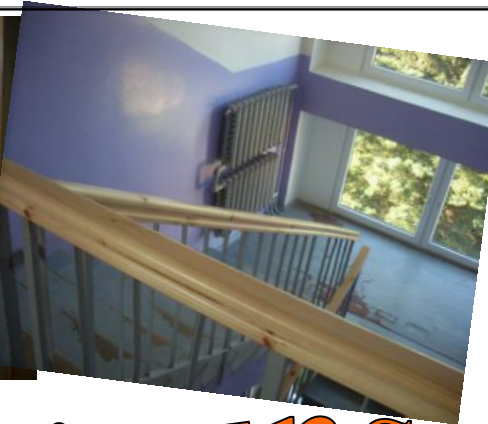

Jau kokos ievijas krāsu pavedieni, rīti sapinas miglas palagos, bet asteru ziedi dārzos aicina uz skolu. Vasara ir aizsteigusies vēja spārnem, vien palikušas atmiņas un gaišas domas. Skola gaida, jo atkal grib dzirdēt zvana skaņas, skolēnu smieklus un skolotāju raitos soļus. Sākas septembris, kad ikviens uz skolu nāk ar vēlmi un apņemšanos kļūt gudrākam un labākam.

Lai mums veiksmīgs un izdevies
jaunais
2013./2014. mācību gads!

Kāpņu telpas.

Garderobes skapji.

Top jauna lapene.

Kas jauns skolā?

Kā jau katru gadu, kamēr vieni vasarā atpūšas, citiem darba pilnas rokas, jo jāsteidz remontēt, sakārtot, pilnveidot. Ne velti pēc tam visi var priecāties un baudīt uzlabotu un drošu vidi.

Šovasar ar skolas direktores Inetas Anspokas gādību un, protams, ar skolas saimniecības daļas vadītāja Jura Čižika un tehnisko darbinieku čaklajām rokām paveiktas daudzas lietas – gan lielākas, gan sīkākas – visiem ļoti vajadzīgas.

Bez šaubām, labi, ja kāds izdara, bet varbūt mēs katrs varētu paskatīties apkārt redzīgākām acīm un dot arī savu artavu skolas vides kopšanā.

1.klase.

Rozā zālē.

Datorklasē jauns grīdas segums.

Saimniecības sektorā: saimniecības ēkai jaunas durvis, sakārtotas notekas.

Signalizācija ugunsdrošībai.

Pie ieejas durvīm.

Internātā kosmētiskais remonts, jaunas durvis un gultas.

Zinību diena

*Un atkal zeltaina kļavas lapa krīt,
Aiz loga pīlādžu ķekari sārto.
Ir atnācis atkal rudens tavs...*

Zālē ienāk divpadsmitā un pirmā klase ar audzinātājām Allu un Solvitu...

... un ceļotājs Kūķis(Ernestis).

Ceļotājs Kūķis un Pīlādžu rūķis.

Bibliotekāre Svetlana saka paldies čaklākajiem lasītājiem.

Atkal viena vasara aizlidojusi vēja spārniem, un, runājot par to, mēs sakām: vai atceries – bija tik jauki!

Taču tas, ka vasara garām, nozīmē arī jaunu gadu skolā. Gadu ar visiem tā priekiem un bēdām, darbu un izklaidēm, panākumiem un sarūgtinājumu, gandarījumu un zaudējumu, kopābūšanu, ikdienu, svētkiem.

Kā jau ierasts, Zinību diena ir svētki skolēniem un skolotājiem, vecākiem un visiem citiem skolas ļaudīm. Bet kam vislielākie? Nu zināms – pirmklasniekiem un divpadsmitajiem. Tāpēc, ka mazajiem tas ir pirmais skolas gads, bet lielajiem pēdējais.

Šogad skolā kopā ar vislielākajiem šo svētku gaviļniekiem bija iemaldījies bērniem jau no pagājušā gada pazīstamais ceļotājs Kūķis (tautā pazīstams arī kā Ernests no 7. klases). Gribētos, lai mazajiem skolēniem paliktu atmiņā, kā viņi pūta Kūķa stabulē, līdz... izsauca nevienu citu kā Pīlādžu rūķi

(Meinards, 7. klase). Pīlādžu rūķim līdzī bija arī pīlādžogas, ko viņš dalīja ar sirsnīgiem sveicieniem pirmklasniekiem. Tradicionāli visa skola iepazīs ar jaunajiem skolasbiedriem un viņu vecākiem. Un tā nemaz nav joka lieta atbildēt uz jautājumiem tik lielas auditorijas priekšā. Bet mazie nenobijās! Malači!

Prieks par atkalredzēšanos, protams, bija visiem.

Skolas direktore Ineta Anspoka sacīja īpašu paldies skolas saimniekam Jurim Čīžikam par paveikto vasarā. Bet skolas saimei, protams, vēlēja labas sekmes, atsaucīgas sirdis un rosīgu prātu. Kā jau svētkos, klāt bija arī ciemiņi: Riebiņu novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka, Riebiņu novada centrālās bibliotēkas bibliotekāre Svetlana Zahareviča un Riebiņu katoļu draudzes priesteris Česlavs Mikšto.

Paldies par klātbūtni viņiem vēlēja Bibliotekāre lasītājus vasarsākumskolas līdz pat vidusskolai.

Un tad jau Aleksandra (12.klase) rokās zvans vēstīja, ka jaunai mācību gads sācies.

Iepazīstamies ar pirmklasniekiem un viņu vecākiem.

Pirmie un divpadsmitie.

2013./2014.mācību gads sācies!

Vārds parlamentam!

viņiem Pūst stabuli ir ļoti atbildīgi! un laba-miem! Svetlana arī apbalvoja labākos rā. Prieks, ka tādi skolēni ir no

Lai izdodas!

Rita Pudāne, direktora vietniece

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

Dzejas dienas 2013

Dzejas dienas

"Reizi gadā arī Rainis var atļauties nokāpt no sava cēlā akmeņu blūka esplanādē, lai uz velosipēda apbraukātu kolorītākos Latvijas kultūras dzīves tempļus un saskandinātu ar visiem sanākušajiem viesiem uz sava gara veselību. [...] Pirmoreiz Rainis tik ellīgi svinēt tauta pierunājusi tālajā 1965. gadā, sagaidot simtgadu jubileju, un kopš tā brīža viņš nav izlaidis nevienu šo septembra vidus rindu, atskaņu, ritma un pantmēru ballīti, ko sauc par Dzejas dienām. Jau gadiem noturīgas un laužu iemīļotas vērtības te mijas ar gluži jauniem piedzīvojumiem, lai Rainim nepalik garlaicīgi, un viņš ir drošs – dzeja te nepadodas! [...]"

See more at: <http://dzejasdienas.lv/2013/#sthash.73E9oLHD.dpuf>

Dzejas stunda 8.klasē

Kas ir Dzejas dienas? Uz šādu jautājumu meklēja atbildes 8.klases skolēni Dzejas stundā 5.septembrī. Daudzi skolēni jutās pārsteigti, ieraugot ļoti daudzpusīgo un daudzveidīgo pasākumu programmu. Katrs arī varēja atrast sev tīkamu pasākumu, ko ar interesi varētu apmeklēt.

Bet noslēgumā skolēni rakstīja viedokli, vai dzejai ir vieta 21.

ir aktuāla, jo tā ir moderna, pieprasīta un daudzveidīga.

notika Dzejas dienu pasākumi. Stundas otrajā daļā mēs sacerējām dzejoļus paši, tā bija jauka nodarbe, un dažiem skolēniem sanāca interesanti dzejoļi. Visiem patika šī stunda.

Karina Komlačova, 5.klases skolniece

Dzejas stunda 5.klasē

10.septembrī 5.klasē bija neparasta literatūras stunda—visi lasīja Ojāra Vācieša dzeju. Tas bija tāpēc, ka visā Latvijā

Dzejas stunda 2.klasē

Pie otrklasniekiem ciemos uz dzejas stundu 11.septembrī bija atnākusi Riebiņu novada centrālās bibliotēkas bibliotekāre Svetlana Za-

hareviča.

gan paši dzejolišus,

Mazie lasīja gan

klausījās, gan iejutās ilustratoru lomā.

Izglītības un zinātnes ministrs Riebiņu vidusskolā

Reģionālās vizītes ietvaros 13.septembrī Izglītības un zinātnes ministrs **Vjačeslavs Dombrovskis** apmeklēja Riebiņu vidusskolu, kur tikās ar Riebiņu novada domes priekšsēdētāju **Ilmāru Meluškānu** un novada mācītājiem.

Ciemiņus viesmīlīgi sagaidīja skolas direktore **Ineta Anspoka**, V.Dombrovskis apskatīja skolu, pēc tam skolēnu parlamenta prezidente **Laura Golubeva** kopā ar **Andru Struku** pastāstīja, kā mūsu skolā norit ikdiena, par ko interesējamies, ko darām. Savukārt **“Jumalāni”** uzstājās ar nelielu priekšnesumu gan dziedot, gan aicinot viesus uz raitu dejas soli.

Ministrs nedaudz iepazīstināja klātesošos ar savu darbu un aicināja pedagogus uz sarunu. Diemžēl vizītes laiks bija ļoti ierobežots, iespējams, kāds jautājums palika arī neizteikts. Bet ministrs bija ļoti patīkami parsteigts par cilvēku viesmīlību un dāsnumu Latgalē.

Skolas direktore ministru **Vjačeslavu Dombrovski** un Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta direktori **Eviju Papuli** iepazīstina ar skolu.

Attēlā pa kreisi: **Laurai** par skolu vienmēr ir kas labs stāstāms.

Attēlā pa labi: **Samanta** no “**Jumalāniem**” ir apmierināta un lepna—dancojusi taču ar ministru!

Foto: **Vjačeslavs Stepanovs**.

Pozitīvu emociju lādiņš

Šogad, pēc dažu gadu pārtraukuma, parlaments atkal vēlējās noorganizēt kārtīgu tūrisma dienu Badalkā. Jāsaka, ka tas bija nopietns izaicinājums, jo, lai notiktu tik liels un labi pārdomāts sporta pasākums, bija jāpieliek daudz pūļu, spēka un izdomas.

Neskatoties uz visu, 5. – 12. klases 18.septembrī kopā pavadīja, manuprāt, ļoti jauku dienu. Bija iespēja gan iepazīt apkārtnes mežus un kārtīgi pasvīst orientēšanās spēlē, gan arī iziet garo un šķēršļu pilno

sper bumbu, un, otrkārt, arī skatītājiem, kuri var noskatīties uz spēlētāju interesantajām kustībām.

Pro-

tams, tas nekādā gadījumā nebūtu iespējams bez atbalsta, tāpēc liels paldies jāsaka abām sporta skolotājām Mārītei un

stafeti, par kuru kārtīgi bija padomājusi skolotāja Skaidrīte. Un klases varēja arī mēroties spēkiem velkot virvi.

Vēl bija iespēja uzspēlēt dažādas sporta spēles. Mazajiem jeb 5. – 7. klasei tā bija tautas bumba, 8. un 9. klasei –frisbijs, bet vidusskolas skolēniem īpaša spēle „Aklais futbols”. Teikšu at-

klāti, tā ir viena varenī interesanta spēle. Pirmkārt, jau pašiem spēlētājiem, kad tu neredzi, uz kuru pusi

Skaidrītei, jaunsargu vadītājam Valērijam, mūsu tiesnešu brigādei: skolotājām Ritai, Ārijai, Jeļenai, Innai, skolotājam Guntim un Guntaram.

Paldies

arī visam parlamentam, kas pirms vēlēšanām vēl bija nepilnā sastāvā, tomēr kopīgi mēs to izdarījām. Mēs taču zinām, ka neviens darbs nav paveicams, ja to nedara kopā... Kaut gan mēs apzināmies, ka daudzas lietas varējām izdarīt labāk, mēs ceram, ka visi, kas piedalījās patika, un mēs noteikti mācīsimies no savām kļūdām. Nākamgad mums tas izdosies vēl labāk! ;)

Parlamenta prezidente **Laura Golubeva**

Foto: **Vjačeslavs Stepanovs**.

Ko jūs darītu, ja saņemtu vēstuli no velniem?

Vēstule no VELNIEM!!!

Ko jūs darītu, ja saņemtu vēstuli no velniem ar ielūgumu atbraukt uz Velnezera? Nobītos? Noslēptos? Nebrauktu? 3. klases zēni un meitenes uzskata sevi par pietiekoši drosmīgiem, lai dodotos uz tikšanos pat ar velniem, ja vien ir iespēja uzzināt un ieraudzīt ko jaunu.

Ja jau braucam, tad apskatām visu, kas ir pa ceļam uz Velnezera. Pirmais apskates objekts ir Karaļa kalns Aglonā, kurš pārstēdz ar neskaitāmām cilvēka roku darinātām ozolkoka skulptūrām. Šis apbrīnojamais Dieva dārzs ir atklāts 2006. gada 16. septembrī un pašiem septiņiem gadiem pārvērties par skaistu un saņemtu vietu, kuru apmeklē tūkstošiem cilvēku. Arī mēs priecājamies gan par Ēdenes dārzu, gan Lotosa ziedu, pabijām Noasa šķirstā, pasēdējām Dieva rokā, izstāigājām Paradīzes salu un Mīlestības salu, atpūtāmies lapenē un izsmaržojām visas rozes ap Dieva namu. Sasmēlušies pozitīvas emocijas devāmies uz Aglonas baziliku, atspirdzinājāmies Svētavota ūdenī un tad braucām uz noslēpumaino, mītisko stāstu apvīto ezeru, kuru tautā sauc par Velnezera, jeb Čertoku.

Un kā ar tiem velniem? Nu, tas ir jāredz pašiem! Varu vienīgi pateikt, ka velnu atstātās zīmes, lamatas un citus viņu esības pierādījumus mēs sastapām ik uz soļa. Par visu pārējo jautājiem 3. klasei, bet vēl labāk – aizbrauciet, apskatiet un pārbaudiet visu paši, jo kā teica Uldis: „Šī bija labākā

Karaļa kalnā.

Silvija Avotiņa, 3.klases audzinātāja

Aglonā.

Pie Velnezera: pozējam un izzinām, izklaidējamies un mācāmies.

ekskursija manā mūžā.” Viņam pievienojamies arī mēs – 3.klase un skolotāja

P.S. Ar šīs ekskursijas aprakstu 3.klases skolēni piedalās konkursā “Mūsu mazais pārgājiens”.

Ekskursija uz kokapstrādes darbnīcu

30.septembrī mūsu klase apmeklēja kokapstrādes darbnīcu „Mikjāni” Pieniņos, kuru vada Ēvalds Vibornais. Redzējām, kā no koka, kuru tikko atveda no meža, top skaistas mēbeles, logu un durvju konstrukcijas. Bija interesanti dzirdēt uzņēmuma vadītāja stāstu par darba organizēšanu, par sadarbību ar citiem uzņēmumiem, par attīstības perspektīvām. Uzzinājām, ka darbnīcā tiek izmantoti tādi darbarīki, kuri no strādniekiem prasa angļu valodas zināšanas, iemaņas strādāt ar *ArtiCad* programmu.

Šis brauciens deva mums iespēju uzzināt par profesijām, saistītām ar kokapstrādes nozari, un arī par to, kā vadīt savu uzņēmumu. Domājam, ka apmeklēt šo darbnīcu būtu interesanti gan pieaugušajiem, gan bērniem.

9.klases skolēni un klases audzinātāja Inna

21. septembris - STARPTAUTISKĀ MIERA DIENA

Kustības "Global March for Peace & Unity" (GMPU) dzimšanas pamatā ir ideja apvienot cilvēkus un miera organizācijas visā pasaulē, lai 2013.gada 21. septembrī visā pasaulē cilvēki vienoti atzīmētu Starptautisko Miera dienu. Mēs gribam, lai pasaule redz, jūt, dzīvo un izplata mieru un miera idejas. Ikviens spēkos ir ietekmēt globālas lietas. Miers nav jāmeklē kaut kur tālu, tas jau ir ikvienā.

(No UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas aicinājuma)

Miers! Īss, bet ļoti ietilpīgs vārds, jēdzieniski un saturiski bagāts un nozīmīgs. Mūsdienā Latvijas sabiedrībā, kura par karu pasaulē vairāk lasa un redz masu medijos, miers asociējas ar ikdienas dzīves jautājumu risināšanu, strīdu, nesaskaņu, naīda izpausmēm. Miers starp cilvēkiem rada stabilitāti un drošību, saskaņu un satiecību. Bet XXI gadsimta sabiedrībā Pasaules vārti ir vaļā, un karš kādā no zemēm lielākā vai mazākā mērā skar katru no mums. Stāvoklis, kad nav bruņotas cīņas, vienošanās izbeigt karu - vienmēr nes atvieglojumu lielākai daļai pasaules iedzīvotāju, jo reizē ir cerība uz dzīvi, attīstību, laimi un dzīvību. Arī klusums ir miera līdzgaitnieks. Tas ir ļoti svarīgs šajā stresu, nemiera un straujo dzīves ritmu laikmetā. Daudzi cilvēki izvēlas atpūties klusumā gan fiziski, gan morāli, atjaunot spēkus jaunu uzdevumu veikšanai.

Atsaucoties uz UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas aicinājumu atzīmēt Starptautisko Miera dienu, Riebiņu vidusskolas skolēni domāja par miera jēdzienu un vārda saturu, savas pārdomas viņi noformēja īsaajos rakstos. Jums tiek piedāvāti fragmenti no 5. un 11. klases skolēnu pārdomām par jautājumiem: „Kas ir miers?” un „Kā cilvēki pasaulē saglabā mieru?”.

Miers ir, kad viss ir mierīgs un kluss. (K. Sidorova, 5. klase)

Miers ir klusums. Miers ir, kad cilvēki atpūšas. Cilvēki saglabā mieru, kad nedara pāri citiem. (M. Zakutajeva, 5. klase)

Miers ir cilvēka atpūtas brīdis. (J. Vaivods, 5. klase)

Mieru var sastapt kapos. (P. Hritonenka, 5. klase)

Miers ir, kad cilvēki neizraisa karus. (A. Pastars, 5. klase)

Ja cilvēki būs mierīgi, tad pasaulē valdīs miers. (M. Rumaka, 5. klase)

Mieru cilvēki saglabā, kad mīl dabu, cilvēkus, valodu. (V. Pauniņa, 5. klase)

Miers ir mierīgā atpūtā, kad cilvēkiem nekas nekaiš, un pasaulē viss ir mierīgi, nenotiek nekas ļauns... (K. Komlačova, 5. klase)

Mieru var saglabāt, nestrīdoties un nedarot ļaunu citiem cilvēkiem. (M. Pastars, 5. klase)

Miers ir tad, kad nav nekādu karu, teroraktu un konfliktu. Valstis, tautas, reliģijas savā starpā saprotas. Miers ir arī tad, kad nenotiek slepkavības, zādzības un vardarbība. Miers uz pasaules būs tikai tad, kad cilvēki negribēs atriebties un darīt ļaunu otram. (A. Struka, 11. klase)

Miers manā izpratnē ir tad, kad cilvēki dzīvo draudzīgi, nav nekādu konfliktu un nesaskaņu. Miers lielā mērā ir atkarīgs no pašiem cilvēkiem. (L. Catlakša, 11. klase)

Miers ir sajūta, kad tevi nekas neuztrauc, kad tu esi pilnībā atslābinājies un jūties droši. Lai saglabātu mieru pasaulē, valstīm ir jābeidz konfliktēt vienai ar otru. (K. Zagrebajevs, 11. klase)

Miers ir harmonijā un mīlestībā. Kāpēc pasaulē visi nevar sadzīvot? Tam visam iemesls ir nauda un politika. Tad gan šķiet, ka nauda ir tas ļaunums, varbūt tāpēc pasaulē notiek nemieri. Bet pasaulei jau sen gribētos mieru, lai nauda un politika nav noteicēji. (L. Otšone, 11. klase)

Miers ir, kad apkārt ir klusums un visi ir apmierināti. Pasaulē miera nekad nebūs, jo cilvēki ir mantkārīgi un cenšies iegūt sev vairāk, pielietojot spēka metodes. (K. Pastars, 11. klase)

Mēs ar māsīcu bieži bērnībā kāvāmies par spēļmantiņām, un mūs saveda kopā un teica: „Viss, meitenes, miers”. Tad mēs devām viena otrai rokas un jautājām: „Miers?” Mēs salīgām, un mūsu starpā valdīja miers, draudzība, un bija klusums. (E. Danilova, 11. klase)

Miers ir harmonija, līdzsvars, kad nav strīdu, karu, kad tu esi tāds, kāds esi, bet apkārt tev ir cilvēki. (V. Jemeljanovs, 11. klase)

Es domāju, lai saglabātu mieru pasaulē, vēl vajag ļoti daudz ko izdarīt. (I. Kostiks, 11. klase)

Saglabāt mieru pasaulē nav nemaz tik grūti, vienkārši vajag visām pasaules valstīm vienoties un uzrakstīt, ka visi apsola nekarot, bet savas problēmas risināt sarunu ceļā vai vēl kādā citā mierīgā veidā. (A. Locāns, 11. klase)

26. septembris – Eiropas Valodu diena

Atzī- mējot Eiropas valodu dienu, der atcerēties, ka pasaulē kopā ar dialektiem, mākslīgi veidotajām un mirušajām valodām ir apmēram 7000 valodu, un tikai 400 valodām ir rakstu sistēma. Daudzas valodas ir ar senām rakstu tradīcijām, piemēram, grieķu, latīņu, bet ir arī jaunākas rakstu sistēmas, piemēram, latviešu valodas pirmsākumi meklējami tikai 16. gadsimtā. Vecākais latviešu rakstu pieminēklis, kas saglabājies līdz mūsdienām, ir 1585. gadā izdots katoļu katehisms *Catechismus Catholicorum* – kristīgās mācības izklāsts jautājumu un atbilžu veidā.

Pusotrs miljons cilvēku pasaulē latviešu, kas tagad arī ir Eiropas Savienības valoda, sauc par dzimto valodu, vēl pusotrs miljons tajā runā. Salīdzinājumā ar lielo tautu – angļu, spāņu, ķīniešu – valodām, kurās sazinās simtiem miljonu iedzīvotāju, latviski prot neliels cilvēku skaits, tomēr mūsu valoda pieskaitāma pie tām 150 valodām, kurās runā visvairāk iedzīvotāju pasaulē. Baltu valodas, latviešu un lietuviešu, arhaisko formu ziņā atrodas vistuvāk indoeiropiešu pirmvalodai.

Riebiņu vidusskolas 11. klases skolēni latviešu valodas stundā, apskatot aktuālus valodniecības jautājumus, puda savu viedokli par savu dzimto valodu pārdomās „Mana valoda”.

- *Es uzskatu, ka mana dzimtā valoda ir latgaliešu valoda, un man šī valoda ļoti patīk. Tāpat mana valoda ir arī latviešu valoda... (L. Otsone)*
- *Bērnībā es runāju latgaliešu valodā, bērnudārzā es apguvu latviešu valodu, kuru es uzskatu par dzimto valodu. Ceru, ka nākotnē es iemācīšos vēl citas valodas. (A. Struka)*
- *Savu pirmo vārdu es pateicu krievu valodā, bet skolā es iemācījos latviešu valodu, jo šajā valodā runāja mani draugi - tā es iepazīnu jaunu valodu. Tagad es runāju divās valodās. (E. Danilova)*
- *Mana valoda ir latviešu un krievu valoda. Ikdienā es vairāk lietoju latviešu valodu, krievu valodā es runāju ar draugiem un mammu, bet latviešu valodā skolā un ar paziņām. (D. Gorins)*
- *Mana dzimtā valoda ir krievu valoda, un tā man ļoti patīk. (I. Kostiks)*
- *Mana dzimtā krievu valoda ir ļoti skaista, un tajā ir uzrakstīts daudz interesantu literāru darbu. (K. Zagrebajevs)*
- *Mana valoda ir krievu valoda, tā ir daiļskanīga un viegla. Es dzīvoju Latvijā, bet varu brīvi runāt arī krievu valodā. (V. Jemeljanovs)*
- *Manas valodas ir gan latviešu, gan krievu valoda. Vispār es esmu krievs, bet es labi pārvaldu arī latviešu valodu. Katru dienu es runāju abās valodās, un es ceru, ka latviešu valoda neizzudīs. (A. Locāns)*

Skolēnu domas apkopoja latviešu valodas, literatūras un filozofija skolotāja Irēna Ormane

Iepazīstamies ar klašu kolektīvu izvirzītajiem kandidātiem!

Vēlēšanu dienā.

Skolēnu pašpārvaldes vēlēšanas 2013

Ir jau ierasts, ka septembra trešajā nedēļā skolā ir skolēnu pašpārvaldes vēlēšanas. Pirms tam, protams, priekšvēlēšanu kampaņa, kad klases izvirzīja vienu vai divus kan-

Foto: Silvija Avotiņa.

didātus. Vēlēšanu dienā ikvienam bija iespēja balsot par labākajiem. Izvēlēties nemaz nebija tik viegli!

Dienas noslēgumā, kad balsis bija saskaitītas, kļuva skaidrs, ka šogad skolas pašpārvaldē sāks darboties **Evija Meluškāne (8.klase), Gunda Pastare, Raivis Meluškāns (10.klase), Laura Otsone, Dainis Gorins (11.klase).**

**APSVEICAM!
LAIVEICAS!**

Šveices vēstnieks Latvijā apmeklē Riebiņu vidusskolu

Valsts reģionālās attīstības aģentūras īstenotā Latvijas-Šveices sadarbības programmas projekta „Atbalsts

ugunsdrošības pasākumiem pašvaldību vispārējās vidējās izglītības iestādēs” ietvaros Riebiņu vidusskolas internāta telpās tika ierīkota ugunsdrošības sistēma. Lai novērtētu paveikto, skolā viesojās Šveices vēstnieks Latvijā Markuss Niklauss Pauls Dutlijs, Vides reģionālās

attīstības aģentūras un Valsts aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvji. Apsveikuma priekšnesumus bija sagatavojuši skolas folkloras grupas „Jumalāni” un sākmakskolas tautu deju kolektīva audzēkņi, rādot savu māku

dziedāt un dejoj. Lai ciemiņi skolā justos gaidīti un būtu gandarīti par redzēto, rūpējas visa skolas saime. Šoreiz paldies gribas teikt Anitai Randarei, Ārijai Bergmanei-Sprūdžai, Ritai Pudānei, Allai Solovjovai, Silvijai Avotiņai, Natālijai Smukšai, Sanitai Upeniecei un Jurim Čižikam.

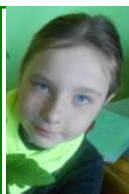

Zinātnieku nakts

27. septembrī Rēzeknes Augstskolā (RA) notika zinātnes svētki – jau sesto gadu tika rīkots aizraujošais un izglītojošais pasākums „Zinātnieku nakts”.

Šogad pasākuma tēma visā Eiropā un arī Rēzeknes Augstskolā bija „Ūdens”. Dalībnieku skaits RA šogad bija pārsteidzoši liels – pasākumu apmeklēja un aktivitātēs piedalījās apmēram 1000 lielāki un mazāki „Zinātnieku nakts” apmeklētāji. Viņu vidū arī mūsu skolas vidusskolēni. Lai iepazītu maģisko un aizraujošo ūdens pasauli, RA fakultāšu mācītspēki un studenti parūpējās par zinātniski radošu gaisotni, apmeklētājiem ļāva ielūkoties ūdens noslēpumos, stāstot, eksperimentējot un izglītojot ikvienu.

„Zinātnieku nakts 2013” ietvaros RA tika izsludinājusi radošu darbu konkursu Latvijas izglītības iestāžu skolēniem „Mans ūdens stāsts”. Konkursa organizatori saņēma 628 radošos darbus. Skolēni pārsteidza ar savu radošuma dzirokstī un plašo skatījumu uz ūdens pasaules tēmu. Konkursam tika iesniegti gan literāri darbi – dzejoļi, esejas, pasakas, nelieli pētījumi –, gan arī krāšņi un koši zīmējumi un pat telpiski veidojumi. 3.klases skolniece Evija Bergmane-Sprūdža saņēma Galveno balvu par savu darbu. Apsveicam!

Manā ūdens pasaulē dzīvos 7 rūķi. Bet mani rūķi – Gudrinieks, Vizinijs, Panncepure, Garbārdis, Garmatis, Zvaigžņcepure un Ķērpjibārdis!!! Jūs jautāsi, kā viņi nokļūs ūdens pasaulē? Vienkārši. Viņiem ir zemūdenes un akvalāngi. Un tā – ceļojums var sākties! (Es ieslēdzu internetu.)

Zvaigžņcepure ar Garbārdi un Garmati devās uz Kluso okeānu pētīt jūras zvaigznes un meklēt garākos jūras kāpostus pasaulē.

Zvaigžņcepure bija sajūsmā: „Jūras zvaigznes! Uī, cik maziņas – 1cm! Oh! Šitās nedaudz lielākas – 65 cm diametrā. Viņas taču kustas, un tām ir mute! Āāāā, palīgā, viena iekoda man kājā!!! Fui, debesu zvaigznes ir kulturālākas.” Izrādās, ka jūras kāposti arī nav nekādi kāposti, bet alģes laminārijas, 40 metrus garas, no kurām gatavo salātus. Rūķu pārsteigums bija neapraķstāms.

Gudrinieks ar Vizini devās pētīt Baltijas jūru. Iedomājaties? Vislielākais pārsteigums bija par medūzām, kuras aizpeldēja gar zemūdenes iluminatoriem. Oi, kas tad tas par baru aizsāvēs garām? Ā! Tās ir jūras zivis – mencas, brētliņas un reņģes. Oho, daudz gan! Bet kur tad laši – izrādās, ka tās ir ceļotājsivis – ēd jūrā, bet nārsto saldūdeņos. Kādi viltnieki! Kas tad tā par asti? Li-i-i-ielu asti! Cūkdelfīns! Ir gan ekstrēmists! Iedzīvoties mūsu vēsajā Baltijas jūrā!

Panncepure devās, zināt, uz kurieni? Tepat, uz Velnezaru. Nu to, kas netālu no Aglonas. Kāpēc? Tāpēc, ka ezera forma apaļa kā panna! Oho, te ar zemūdeni nav ko darīt. Varbūt labāk vispār nekāpt ūdenī – tāds dzidrs un zilzaļš, izskatās pēc tuksnesīga ezera. „Ja jau ierados – ieniršu!” Klusums... Rets asarītis bailīgi peld garām, kāda varde nedroši ielec ūdenī, vientuļa airvabole aiziras garām. Bet kur tad velni!? Laikam jau arī sen kā aizmukuši. Nē, nē, jākāp ārā. Arī panna uz Panncepures galvas sāka kutināt matus, vai mati cilāt pannu... grūti pateikt. Mistika!

Ķērpjibārdis bija devies uz Austrālijas krastiem. Tur taču pilns ar jūras ķērpjiem – tie ir koraļļi! Kāds skaistums, kādas krāsas, formas! Ūdens temperatūra +26 grādi, kā pie mums siltā vasaras dienā. Skaisti. „Būs kāds koraļļzariņš jāiesprauž savā bārdā,” nosprieda Ķērpjibārdis.

Tā pagāja brīnumjauka ceļojumu diena. Rūķi zinājinājās pa rāciju un nolēma, ka gana ceļots pa pasauli – jāpeld mājās. Ooooo, tas gan bija piedzīvojums, būs gan ko pārrunāt garajos rudens vakaros.

Kurp mani rūķi ceļos nākamreiz? Tas lai vēl kādu brītiņu dzīvo manā fantāzijā... Gan jau mēs ar draugu Internetu izdomāsim.

Evija Bergmane-Sprūdža, 3.klases skolniece

Mans ūdens stāsts